

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ไม่อยากสร้างนรกอเวจีแล้วอย่ามาทำอะไรเรา

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๕ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๐๓ ดอลลาร์ เดือนมิถุนา เราถูกนิมนต์จากกรุงเทพแต่ไม่ไป เราบอกไว้เลยว่ามิถุนา เราจะไม่ลงกรุงเทพ หากว่ามีงานอะไร ๆ ก็จะขยายไปหาเดือนกรกฎาก็ได้ เพราะเดือนกรกฎาเป็นเดือนที่เราจะลงกรุงเทพ บอกกัน สำหรับเดือนมิถุนานี้ไม่ลง ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ไม่ลง เราบอก เพราะฉะนั้นงานต่าง ๆ จึงปัดออกจากมิถุนาทั้งหมดไม่เอา

เราส่งสารพวกกรรมเล็ดตามสายทางต่าง ๆ นี้ไม่ค่อยมีคนนะ เพราะเวลานี้เขามีรถส่วนตัวเสียมาก ก็ไปรดส่วนตัว รดโดยสารเลวบ้าง ๆ ตามสายทางไปที่ต่าง ๆ แต่ระยะทางไกล ๆ เช่น อุตร-กรุงเทพ นี้จะมีหรือไม่มีเราถึงถาม ถ้าสายทางธรรมดาที่ผู้โดยสารไม่ค่อยมีนะ เขาไปรดส่วนตัวเขาเลย รดโดยสารดีไม่ดีขาดทุน มองดูคันไหนว่าง ๆ เพราะเขามีรถส่วนตัวเสียมากเวลานี้ เขาไม่ค่อยไปรดโดยสารกัน ตามธรรมดาแต่ก่อนเราวิ่งรถไป จะเห็นเขายืนอยู่สองฟากทางคอยรดโดยสาร ๆ แต่นี้ไม่เห็นนะ เราไม่อยากพูดว่าไม่ค่อยเห็น ส่วนมากไม่เห็น คือธรรมดาเขาจะขึ้นรถเขาจะมายืนอยู่ข้างทาง เราวิ่งรถไปเรารู้ อันนี้ไม่ค่อยเห็นมี เพราะรถส่วนตัวมีมากเวลานี้ ไปไหนเต็มไปหมด

เราก็ดูดีสำหรับมารยาทคนขับรถ เราดูไปตามทางนะ คนขับรถรู้สึกว่ดีขึ้นมาก ระยะนี้ ประกอบกับทางกว้างขวางขึ้น คนขับรถก็รอบคอบขอขีดและแสดงน้ำใจต่อการแสดงน้ำใจต่อกันนี้มีคุณค่ามากนะ คือรถวิ่งไปนี้ ถ้ารถคันหนึ่งเขาจะแซงมาข้างหน้านั้น เมื่อเรายังว่างอยู่ทางซ้าย รถเล็กไม่มี เราก็กดเบรกให้เขา เขาได้ช่องเขาก็มา เรียกว่าต่างคนต่างให้ออกาสซึ่งกันและกัน อย่างนี้เหมาะสมมาก สมกับเมืองไทยเราเป็นชาวพุทธ มีอะลุ่มอล่วย มีเมตตา มีแก้จิตแก้ใจต่อกัน นี่คือนักพุทธของเรา ประหนึ่งว่าเป็นอวัยวะเดียวกัน เดียวกันยังงี้ ใจเขาก็บใจเรามันเหมือนกัน เขาแสดงความไม่ดีมาเรารู้ แสดงความดีมาเรารู้ เราแสดงความดีไปเขาก็รู้ เมื่อต่างคนต่างรู้อย่างนั้นแล้วปฏิบัติต่อกันด้วยความราบรื่นดีงาม

เราไปตามสายทางไม่ใช่ไปธรรมดาณะ ดุละเอียดล่อออกมา เปรียบจิตใจกับธรรม ไม่มีธรรม ความมีธรรม ความไม่มีธรรม แทรกอยู่ในใจ คนขับรถขับรากริยามารยาทเป็นยังงี้ จะแสดงออกมากับรถ ขึ้นอยู่กับคนขับ ดูไปตลอดนะ ระยะนี้รู้สึกว่ดีจริง ๆ เราบอกว่าดีจริง ๆ ไปที่ไหนเหมือนกัน ออกไปตามอำเภอต่าง ๆ นี้มารยาทเหมือนกันให้อภัยกัน เฉพาะทางสายใหญ่เป็นสำคัญมากที่จะเห็นได้ชัดเจนว่าการมีน้ำใจต่อการขับรถ คือพอให้ออกาสกันให้ทันที ๆ พอมองเห็นรถคันหน้าเขาจำเป็นเขาจะแซง

เช่น รถเล็กจะแข่งรถใหญ่ นี่ เพราะเป็นโอกาสที่ควรจะแข่งได้ เราก็เบี่ยงรถของเราออกทางซ้าย เขามองเห็นปั๊บเขาก็พุ่งมาเลย อย่างนั้นละ ถ้าเรายังไม่เบี่ยงไปอย่างนี้เขาก็ไม่กล้า พอเราเบี่ยงไปนิดหนึ่งแสดงว่าให้ทางแล้วเขาก็ปั๊บมาเลย ที่นี้เขาก็เหมือนกันกับเรา ใครก็อยากไปเหมือนกัน ๆ แต่ที่มันกีดมันขวางอยู่ พอจะเล็ดลอดไปได้แบบไหนก็ให้อภัยซึ่งกันและกัน อย่างนี้เหมาะสมมากนะ เหมาะสมกับเราเป็นชาวพุทธจริง ๆ ต่อกัน ไปไหนไม่มีเรื่องมีราว รถก็ไม่ค่อยชนกัน

เวลานี้ไปที่ไหนไม่เห็นรถชนกันนะ ไม่มี แต่ก่อนเคลื่อนตามข้างทาง ประกอบกับทางแคบ คนขับรถก็ไม่รอบคอบ เวลานี้เมื่อถูกสอนเสียบ้าง ๆ โดยการกระทบกระเทือน รถชนกันบ้างอะไรบ้างนี่ ก็เป็นครูเป็นอาจารย์สอนไปด้วย แล้วมีธรรมเพิ่มก็ยิ่งดีขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ เราดูจริง ๆ ไปที่ไหน เราพูดจริง ๆ จิตมันไม่ได้เป็นโลก มันเป็นธรรมล้วน ๆ ไปตลอด เพราะฉะนั้นใครจะมีอะไรกับเรา เราจึงบอกว่าไม่มี ถ้าไม่อยากจะสร้างนรกต่อเราแล้วอย่ามาทำอะไรกับเรา วังนั้นเลย ถ้าทำแล้วฝังเลยทันที บอกตรง ๆ อย่างนี้เลย ทั้ง ๆ ที่เรายังไม่ตาย ธรรมเป็นธรรมล้วน ๆ มาตั้งเดิม ใครจะคิดกันไม่ได้เรื่องธรรม ใหญ่โตขนาดนั้นแหละ

เราไม่มีจริง ๆ กับโลกอันนี้ เรื่องแบบโลก ๆ เราไม่มี มีแต่ธรรมล้วน ๆ เช่นอย่างใครจะก่อกรรมก่อเวรต่อเรา ปองร้ายต่อเราด้วยวิธีการอะไรก็ตาม ก็เป็นกรรมของคนนั้นล้วน ๆ เราไม่มีอะไร เราสร้างแต่ความดีให้โลกทั้งนั้น เราไปที่ไหนมีแต่เรื่องสร้างความคิด ผิดเราก็บอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นี่เป็นสายของธรรมเดินอย่างนั้น ที่จะให้เราทำอะไรไปขัดข้องไปโกรธไปเคียดให้ใคร บอกว่าเราไม่มี ความโกรธความเคียดเป็นเรื่องของกิเลสมันพังลงไปแล้ว จึงบอกว่าไม่มี ถึงจะผาดโผนโจนทะยานอะไรก็มีแต่เรื่องพลังของธรรมออกเพื่อประโยชน์แก่โลก หนักเบาเล็กน้อยเท่านั้น ที่จะให้กิเลสแผ่ออกมา เราบอกตรง ๆ เราบอกเราไม่มี บอกตรง ๆ เลยกว่าได้ ๕๓ ปีนี้ไม่เคยปรากฏกิเลสตัวไหนมาแผ่จิตมาคิดขวางจิตเลย มีแต่ธรรมล้วน ๆ เพราะฉะนั้นจึงว่าอย่าทำนะ ถ้าไม่อยากจะจมทั้งเป็นและจมทั้งตายแล้วอย่ามาทำกับเรา เราบอกตรง ๆ อย่างนี้นะ

เราไม่มีอะไรกับใครจริง ๆ เรื่องเหล่านี้เราไม่มี ใครจะมาทำก็เป็นกรรมของคนนั้นร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ส่วนเราจะแบ่งเบาเอากับเขา เพราะเราไปโกรธไปแค้นให้เขา นี่แสดงว่าแบ่งเบาไปให้เขา เราไม่มี เราไม่มีก็เป็นของเขาล้วน ๆ ละชีจะว่าไง

โห กรรมนี้ใครอย่าอวดนะอวดกรรม กรรมดีก็ดี กรรมชั่วก็ดี อย่าไปอวด เหนือทุกอย่างเลย ไม่งั้นพระพุทธเจ้าก็จะไม่แสดงไว้ว่า นตฺถิ กมฺมสมํ พลํ ไม่มีอานุภาพใดในแดนโลกธาตุนี้จะเหนืออานุภาพแห่งกรรมไปได้ คือกรรมดีกรรมชั่วอยู่ในนั้นหมด

อันนี้เหนือหมด นั่นท่านบอกไว้แล้ว นี่เป็นพุทธภาษิตพระพุทเจ้าทรงตรัสเอง นตฺถิ กมฺมสมํ พลํ ไม่มีอนุภาพใดที่จะเหนืออนุภาพแห่งกรรมไปได้ กรรมดีกรรมชั่วอยู่นั้น หมด คือคำว่ากรรมมีทั้งดีทั้งชั่ว กรรมดีมีอนุภาพ กรรมชั่วมีอนุภาพเหมือนกันหมด ใครจะไปเก่งกว่านี้ไม่ได้ ถ้าเรายังมีรักสุขเกลียดทุกข์อยู่ น้อยได้อำนาจของกรรมทั้งนั้น ให้เราละมัดระวังอย่าทำกรรมนะ เราถึงใจเราคราวนี้ว่าเราทำและฆ่าคนใดให้ถึงใจเรา คราวนี้ กรรมอันนี้จะเอาเราให้ถึงใจเหมือนกัน เอาถึงขีดเหมือนกันนั่นแหละ กรรมชั่ว ถึงใจเรา เตือดร้อนจนกระทั่งถึงใจ พุดง่าย ๆ ว่างั้นทุกอย่าง

พระพุทเจ้าศาสดาองค์เอกมีที่ไหน มาตรัสรู้แต่ละครั้งที่ละองค์ ๆ ท่านแสดง ไว้แล้วในตำรา พระพุทเจ้ามาตรัสรู้ได้เพียงละองค์ ๆ เท่านั้น แสหายที่สุด คิดดูซิ พระพุทเจ้าเสด็จลงจากชั้นดาวดึงส์ลงมา บรรดาสัตว์ทั้งหลาย เวลานั้นท่านเปิด โลกธาตุให้สัตว์ทั้งหลายเห็น ตั้งแต่เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมลงมาจนกระทั่งนรกอเวจี เปรตผีประเภทต่าง ๆ เปิดให้เห็นหมดเลย ทั้งสัตว์ทั้งบุคคลเปิดให้เห็น สัตว์ทั้งหลายก็ ได้เห็นทั่วหน้ากันไม่มีปิดบังลี้ลับ เวลาเปิดออกมาแล้วมันมีอยู่แต่เมื่อไร นั่น เปิดไป ทางเทวดาอินทร์พรหมก็จำอยู่ เปิดทางนรกอเวจีก็จำ เปิดทางสัตว์เปรตผีต่าง ๆ นี่ก็จำ ไปหมด ไม่บกพร่องในความมีอยู่ของเขา เมื่อสัตว์โลกทั้งหลายได้เห็นแล้วก็มี ความอัศจรรย์พระพุทเจ้าแล้วก็ปรารภนาพุทธภูมิ โห่ เป็นจำนวนน้อยเมื่อไร คนปรารภนา พุทธภูมิในเวลาทีพระพุทเจ้าเสด็จออกจากชั้นดาวดึงส์ เพราะอัศจรรย์พระพุทเจ้า ใครก็อยากเป็นพระพุทเจ้า

ครั้นเวลาปรารภมาแล้วท่านก็ว่า ที่ปรารภมาก ๆ นี้ จะได้อย่างมากคนหนึ่ง หรือสองคน ฟังซินะ ท่านว่าอย่างมาเสียด้วยนะ ได้คนหรือสองคน ที่ไม่มากคืออะไร หมด ปรารภาก็เรียกรวดสาธการะจ่ายไปตามทาง เหมือนน้ำที่ไหลไป ๆ เดียวก็หมดชุด นี้ แล้วหมดชุดนั้น ไหลไปหมด ถ้าน้ำมากบ้างอะไรก็ไหลไปถึงนั้นหมด ถึงแค่นั้นหมด แต่มันไม่ถึงบึงเข้าใจไหม มันหมดเสียกลางทาง ๆ ความปรารภามันลดลง ไปไม่ได้ แล้วก็หยุดเสียมีเยอะ คิดดูตั้งแต่หลวงปู่มั่นเรานี้ท่านพูดเองนี่นะมันน้ำฟัง ท่านพูดเวลา จิตจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่ไร เรื่องโพธิญาณผ่านมาแล้วท่านว่า ที่นี้ก็ถอยเพราะคิดถึง โพธิญาณ ปรารภนาเป็นพระพุทเจ้า แต่เวลาเข้าด้ายเข้าเข็มที่จะลั่นกิเลสแล้วก็หมด ความเป็นพระพุทเจ้าทันที เป็นพระอรหันต์ขึ้นมาทันทีเลย

หลายครั้งหลายหน ความอยากพ้นทุกข์มันก็มีกำลังมาก พอเข้าด้ายเข้าเข็มที่จะ เข้าจุดสำคัญ นิสสัยโพธิญาณผ่านเข้ามาแล้ว ถอยท่านว่า สุดท้ายหลายครั้งหลายหน โอ้ย ยังไงกัน เป็นพระพุทเจ้าท่านก็มีฤทธาคักดานุภาพ ช่วยโลกช่วยสงสารได้มากมาย เป็น วิสัยพระพุทเจ้า แต่ความพ้นทุกข์ ความลั่นกิเลสนี้มีความเลิกละเสมออีก เอา เราไม่

ได้เป็นพระพุทธเจ้า เอาความเลิศเลอด้วยความสิ้นทุกข์นี้ก็พอแล้ว ท่านเลยหยุดคำอธิษฐานเป็นพระพุทธเจ้าแล้วหมุนเข้ามาสาวกภูมิ

พอหมุนเข้ามานี้มันก็จี๋เลย ท่านว่า นั่นเห็นไหมเพราะหายห่วงแล้ว นิสัยโพธิญาณไม่ผ่านละที่นี้ เพราะปล่อยแล้วเห็ดทูนไว้แล้วก็ขอปล่อย ไปไม่ไหวแล้วขอไปทางสาวกภูมิ พอผ่านสาวกภูมิก็ฟุ้งเลย นั่นเห็นไหมละ นี่ละก็ไปไม่ได้คิดดูซิ หลวงปู่มันท่านบอกตรง ๆ ก็แสดงว่าท่านไปไม่ได้ ท่านก็เลยปล่อยเสียแล้วกลับมาเอาที่ ท่านยังได้ความสิ้นทุกข์เหมือนกัน เป็นแต่เพียงไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้าเท่านั้น ผู้ปรารถนามาก ๆ มันก็แบบเดียวกันนี่นะ ไม่ได้ขั้นนี้มันก็ได้ขั้นนั้น ไม่ได้ขั้นนั้นก็ได้ขั้นนั้นอยู่โดยตรงแหละ ไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้ก็เอา แค่นี้ก็เอา หลวงปู่มันพูด โอ้ย. ร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ทุกอย่าง

นี่เราพูดเรื่องของกรรมนะ ใครอย่าอาจหาญถ้าไม่อยากคอขาด วังนั้นเลย ใครอาจหาญต่อกรรมนี้คอขาดเลย คอขาดทั้งเป็นทั้งตาย ไม่สงสัยละ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ อย่างนี้เรียบร้อยสมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้ว กรรมดีกรรมชั่วเจ้าของแหละทำ แต่เวลาทำแล้วเป็นผลขึ้นมาก็บังคับเจ้าของ อัมชฺฐเจ้าของ ถ้าเป็นทางดีก็อุมขึ้นถึงความพ้นทุกข์ ถ้าเป็นทางชั่วก็ปีบลงย่นลงถึงมหันตทุกข์ นั่นเป็นอย่างนั้นกรรมดีกรรมชั่ว

คิดดูตั้งแต่ท่านจะเสด็จไปปรินิพพานก็เห็นชัด ๆ พระองค์ปฏิเสธได้เมื่อไร ตั้งหน้าเสด็จไปปรินิพพาน เพราะเป็นวันที่จะนิพพานแล้ว นั่นเห็นไหม แล้วอันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งไม่มีสอง จะนิพพานวันเดือนหกเพ็ญ พอวันนั้นก็เสด็จไปเลย ตั้งหน้าไปตาย พอไปถึงกลางทางหิวกระหายน้ำมาก เลยรับสั่งพระอานนท์ให้ไปตักน้ำมาให้สวดย เวลาพระอานนท์ไปตักน้ำ น้ำบึงกว้างไปตักช้อนเป็นตมเป็นโคลนไปหมดเลย พระอานนท์ก็เอาบาตรกลับมา คือเอาบาตรไปตักน้ำ ท่านไม่มีบริวารอะไรดูซิ

พระพุทธเจ้าเสด็จไปขนาดนั้นไม่มีบริวารอะไรช่วยเลย ๆ มีบาตรใบเดียว ไปตักน้ำมาสวดย นั่นฟังซิ ท่านพระรุณพระรังที่ไหนพระพุทธเจ้า นี่ก็เป็นแบบอันหนึ่งนะ ครั้นตักน้ำไม่ได้น้ำเลย น้ำช้อนเป็นตมเป็นโคลนไปหมดเลย ทั้งบึงหาที่ตักไม่ได้เลย เออ. ใช่ว่าอานนท์ รับทันทีเลย แต่ก่อนเราเป็นนายโคตต่าง นั้นรู้ทันทีเลย ย้อนหลังร่องรอยเดิมที่พระองค์เคยเสด็จผ่านมาแล้ว พระองค์ทรงย้อนหลังรู้ทันที เอ้อ. ใช่ว่าอานนท์ แต่ก่อนเราเป็นนายโคตต่าง คือเอาพวกโคตต่างบรรทุกสินค้าใส่หลังโค แล้วก็เอาไปขาย มีจำนวนมากทีเดียว โคตต่างเป็นจำนวนร้อย ๆ ที่นี้เวลาลงกินน้ำ โคตต่างตัวต่างก็หิวน้ำโดดลงในน้ำ ที่นี้โคตมากต่อมากที่สุดท้ายน้ำช้อนเป็นตมเป็นโคลน แม้โคเองก็ได้กินน้ำเป็นตมเป็นโคลนเหมือนกัน เพราะมากต่อมาก มันแย่งน้ำกันลงไป น้ำช้อนเป็นตมเป็นโคลน

นั่นแหละกรรมนั่นแหละ ติดตามมาถึงเรา ก็ถึงแค่อัตภาพท่าน เสวยนี้ก็เป็น เรื่องธาตุเรื่องขันธ์ น้ำขุ่นเป็นเรื่องธาตุเรื่องขันธ์ เสวยไม่ได้ก็เป็นเรื่องธาตุเรื่องขันธ์ มัน ติดตามมาทางธาตุทางขันธ์ แต่ไม่ได้ติดตามถึงพระทัยคือใจพระพุทธเจ้าได้ มันก็ติดตามมาถึงแค่นี้ เพราะวาระนี้เป็นวาระสุดท้ายแล้ว สมมุติไม่มีแล้วในพระทัย มีอยู่ ประจำร่างกายซึ่งเป็นสมมุติด้วยกัน น้ำขุ่นก็เป็นสมมุติอันหนึ่ง ฉันทไม่ได้ก็เป็นสมมุติอัน หนึ่ง กลับคืนไปอีกอานนท์ กรรมมันไม่ได้เที่ยงแหละ กลับคืนไปอีกคราวนี้ได้ น้ำใสแจ๋ว มาเสวย ก็เป็นอย่างนั้น

นี่เรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์เชื่อพระพุทธเจ้าทุกแบบทุกฉบับทุกแง่ทุกมุม เราหา ทางขัดแย้งไม่ได้เลย เราเชื่อร้อยเปอร์เซ็นต์ทุกอย่าง เหมือน เอ้า. พุดให้มันเต็มยศเลย เหมือนเชือกกิเลสที่ตั้งแต่มันหนาแน่นเต็มเหนียว จนกระทั่งบางไป ๆ ด้วยการชำระ ๆ ฟาดจนกระทั่งกิเลสพังไม่มีเหลือเลย ไม่มีกิเลสติดใจ เชื่อว่าสิ้นกิเลสแล้ว ธรรมเต็มดวง ในหัวใจก็เชื่อเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ณ บัดนี้ธรรมเต็มดวงแล้ว ตัวนี้แหละอันสำคัญ เชื่อ อันนี้แล้วกระจายหมด กิ่งก้านสาขาของธรรมชาตินี้มันออกจากต้นนี้ ๆ ทั้งนั้น กิ่งไหน ๆ เข้ามาหาต้นนี้ เชื่อต้นใหญ่นี้แล้วกระจายไปหมดเลย เชื่อไปหมด นั่นเป็นอย่างนั้น นี่ หลักใหญ่อยู่ที่พระทัยบริสุทธิ์แล้ว ไม่มีอะไรเหลือก็ทราบชัด ๆ ในหัวใจ เมื่อเป็นอย่าง นั้นกิ่งก้านสาขาที่ว่าบาปว่าบุญว่ากรรมอะไร ๆ นี้ ไม่ต้องถามกันเลย เชื่อเป็นอันเดียว กันไปหมด นี่แหละธรรม

ถึงว่าเราเกิดมานี้ ถ้าไม่มีวาสนาไม่ได้พบนะ พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอ ไม่ได้เสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาเหมือนศาสนาอื่น ๆ โคนะ ศาสนาอื่นใดเหล่านั้นมีแต่คนผู้ มีกิเลสเป็นเจ้าของศาสนา เป็นแต่เพียงว่าเสกสรรตัวขึ้นมาเป็นเจ้าของศาสนา ศาสนา ก. ศาสนา ข. ศาสนา ค. เจ้าของศาสนามีแต่คนมีกิเลสเต็มหัวใจ ไม่ได้บริสุทธิ์พุทธโอ เหมือนองค์ศาสดาทุก ๆ พระองค์ นี่ต่างกันตรงนี้

พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาแต่ละพระองค์ ๆ เป็นผู้บริสุทธิ์เต็มส่วน ๆ นี่เรียกว่า พุทธศาสนา พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาประจำโลกประจำสงสาร มาตั้งกัปตั้งกัลป์ตลอด มา องค์ไหนที่มาตรัสรู้ ต้องตรัสรู้แบบเดียวกัน ไปสายเดียวกันหมด รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน เพราะการดำเนินแบบเดียวกัน ท่านได้ตรัสรู้แล้วก็มาสั่งสอนโลกด้วยความแม่นยำเหมือนกันหมด ส่วนศาสนาของคนมีกิเลสก็ดัน ๆ เดา ๆ เกาหมัดไป อะไรเห็นถ้าถูกใจก็อันนั้นถูก อะไรไม่ถูกใจอันนั้นก็ผิดไป เป็นการเข้าตัวเสมอ สำหรับ ธรรมของพระพุทธเจ้าผู้สิ้นกิเลสแล้วไม่มีการเข้าตัว เข้าธรรมคือความเสมอภาคเสมอ ไป นั่น ต่างกันอย่างนี้แหละ

คนมีกิเลสเป็นเจ้าของศาสนามันก็เหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ จะเรียกว่าไม่มีความหมายก็ไม่ผิด ไม่ได้ผิดอะไรเลยแหละ เพราะว่าคนมีกิเลสจะไปเป็นใหญ่เป็นโตก็ใหญ่โตแต่การแสกสรรปั้นย่อ ความจริงไม่ได้ใหญ่โต มันก็คือคนมีกิเลสดี ๆ หัวใจมีกิเลสดี ๆ จะไปแสกสรรปั้นย่อให้บริสุทธิ์ที่ไหน มันก็ไม่บริสุทธิ์ แน่ะ. เมื่อไม่บริสุทธิ์แล้วก็มัวหมองไปตามเรื่องของมัน แสดงออกมาอะไรความมัวหมองจะต้องเจือปนกันไป ไม่แม่นยำเหมือนจิตผู้บริสุทธิ์เรียบร้อยแล้ว ต่างกันอย่างนี้นะ

เพราะฉะนั้นศาสนาพระพุทธเจ้ากับศาสนาใด ๆ ก็ตามในโลกนี้ ไม่มี ไม่มี ศาสนาใดเหมือน มีศาสนาเดียวนี้เท่านั้นเป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลส สอนโลกด้วยความถูกต้องแม่นยำ ไม่มีผิดมีเพี้ยนที่สอนไว้อย่างไรแล้ว ตรงแน่วตามนั้นเลย จึงว่าเป็นศาสนาเอก ใครเกิดมาพบแล้วก็ไม่เลื่อมใสก็หมดคุณค่าราคาของชีวิตภพหนึ่งชาติหนึ่งไป ถ้าพบแล้วมีความเคารพเลื่อมใสปฏิบัติตาม ก็มีคุณค่าขึ้นมาตามลำดับ ถ้าไม่เคารพเลื่อมใสไม่นับถือ ก็เหมือนไก่แจ้ไปพบพลอยนั่นเอง ดังที่เคยพูดให้ฟังแล้ว ไม่เกิดประโยชน์อะไร

วันนี้ก็คิดว่าบ่ายโมงถึงจะไป ไม่ไปอยู่นานแหละ โหຍ.รຸມ ຯ ເຣາມັນຮຳຄາຣຸນະ ດຶງເວລາຂຶ້ນເວທີ່ແລ້ວຕ່ອຍເລຍລະ ຍ້ຳເຍີ້ ຯ ຍຸ່ງແຮມຮຳຄາຣຸນະ ປີທີ່ໂໜ່ເໝືອນກັນ ພອໄດ້ເວລາແລ້ວໄປເລຍຂຶ້ນເລຍ ໄມ່ອຍາກພຸດໃຫ້ເໝັດເໝືອຍເມື່ອຍລ້ຳ ປີທີ່ໂໜ່ກໍ່ເປັນອ່າຍນັ້ນ ນີ້ໄດ້ເວລາແລ້ວກໍ່ໄປເພາະວັດໂຍຮາ(ນິມິຕຣ)ໄມ່ໄດ້ໂຄລ ມັນຈະດຶງ ໒໐ ນາທີ່ອະໄວຣ່າແດ່ນີ້ ວັດໂຍຮາພອໄປປັບອອກໄປນີ້ປັບໄປນັ້ນກໍ່ແຍກເຂົ້າເລຍ ແຕ່ ໑໕ ນາທີ່ກໍ່ດຶງແລ້ວ

ວັດໂຍຮານີ້ເປັນວັດທີ່หลวงตาบวชนะ บวชอยู่วัดโยธาอยู่ได้ ໒ ปี แล้วยังออกเลย จากนั้นไม่ได้เข้ามาอยู่เป็นเวลานาน ไม่ได้เข้ามาเลย มาพักเป็นคืนสองคืนเท่านั้น ตั้งแต่ท่านพระครูยังมีชีวิตอยู่ก็ไปพักกราบทานคืนหนึ่งสองคืน นอกนั้นไม่ได้เข้าอีกเลยจนกระทั่งป่านี้นี้ ໒໐ กว่าปีแล้ว คราวนี้ก็จะไปงานนี้แหละ วันนี้ไม่พูดอะไรมาก ให้จำเอาแค่นี้แหละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com